

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

ראש השנה-ארבעה ראשי שנים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ודלמא לא עייל כלל. וקאמר רחמנא תשמט ותיזיל עד חג הסוכות?	רבי זירא לרב אסי:											
לא סלקא דעתך, דכתיב (שמות כג) וחג האסף בצאת השנה.										!		
מאי אסיף?										^		
אילימא חג הבא בזמן אסיפה										!	!	
הכתיב באספך										ז	!	
אלא: מאי אסיף - קציר, וקים להו לרבנן דכל תבואה שנקצרה בהג בידוע שהביאה שלישי לפני ראש השנה, וקא קרי לה בצאת השנה.										!	!	◇
וקים להו לרבנן בין שלישי לפחות משליש?	רבי ירמיה לרבי זירא:									ז		◇
לאו אמרנא לך לא תפיק נפשך לבר מהלכתא? כל מדות חכמים כן הוא, בארבעים סאה הוא טובל, בארבעים סאה חסר קורטוב - אינו יכול לטבול בהן. כביצה - מטמא טומאת אוכלין, כביצה חסר שומשום - אינו מטמא טומאת אוכלין. שלשה על שלשה מטמא מדרס, שלשה על שלשה חסר נימא אחת - אינו מטמא מדרס.	אמר ליה: [רבי זירא]									!		◇
לאו מילתא היא דאמרי.	הדר אמר רבי ירמיה:									■		◇
עומר שהקריבו ישראל בכניסתן לארץ מהיכן הקריבוהו?	דבעו מיניה חברייא מרב כהנא:									^	■	◇
אם תאמר דעייל ביד נכרי										!	■	
(ויקרא כג) קצירכם אמר רחמנא, ולא קציר נכרי.										ז	■	
ממאי דאקריבו? דלמא לא אקריבו										ז	■	
לא סלקא דעתך, דכתיב (יהושע ה) ויאכלו מעבור הארץ ממחרת הפסח. ממחרת הפסח - אכול, מעיקרא - לא אכול, דאקריבו עומר והדר אכלי.										!	■	
מהיכן הקריבו?										^	■	
כל שלא הביא שלישי ביד נכרי.	אמר להן: [רב כהנא]									!	■	◇
ודלמא עייל ולא קים להו?										ז	■	
אלא: קים להו										!	■	◇
הכא נמי: קים להו.											■	
ודלמא לא עייל כלל, אבל היכא דעייל ריבעא - בין שלישי לפחות משליש לא קים להו										ז		
לא סלקא דעתך, דכתיב (יהושע ד) והעם עלו מן הירדן בעשור לחדש, ואי סלקא דעתך דלא עייל כלל - בחמשה יומי מי קא מליא?										!		
אלא מאי - דעייל רבעא או דנקא, אכתי בחמשה יומי מי קא מליא? - אלא מאי אית לך למימר - (דניאל יא) ארץ צבי כתיב בה, הכא נמי - ארץ צבי כתיב בה.										ז		◇
ומי מצית אמרת דהאי אסיף קציר הוא? והכתיב (דברים טז) באספך מגרנד ומיקבך	מתקוף לה רבי חנינא:									ז		◇
בפסולת גורן ויקב הכתוב מדבר.	ואמר מר:									■	ז	◇
הא מילתא הואי בידן - ואתא רבי חנינא שדא ביה נרגא.	רבי זירא:									○		◇
אלא מנלן?											^	
(ויקרא כה) ועשת את התבואה לשלש השנים, אל תקרי שלש אלא לשליש.	כדתניא, רבי יונתן בן יוסף:										!	◇
והא מיבעי ליה לגופיה											ז	
כתיב קרא אחרינא: (ויקרא כה) וזרעתם את השנה השמינית ואכלתם מן התבואה ישן עד השנה התשיעית.											!	◇
האורז והדוחן והשומשומין שהשרישו לפני ראש השנה - מתעשרים לשעבר, ומותרין בשביעית. ואם לאו - אסורין בשביעית, ומתעשרין לשנה הבאה.	תנן התם:										■	◇

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

ראש השנה-ארבעה ראשי שנים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אמור רבנן: אילן - בתר חנטה, תבואה וזיתים - בתר שליש, ירק - בתר לקיטה, הני כמאן שוינהו רבנן?	רבה:										ז	
מתוך שעשוין פרכין פרכין - אולי רבנן בתר השרשה.	הדר אמר רבה:										!	◊
ויצבור גורנו לתוכו, ונמצא תורם מן החדש שבו על החדש שבו, מן הישן שבו על הישן שבו	אמר ליה אביי:										ז	◊
פול המצרי שזרעו לזרע, מקצתו השריש לפני ראש השנה ומקצתו השריש לאחר ראש השנה - אין תורמין ומעשרין מזה על זה, לפי שאין תורמין ומעשרין לא מן החדש על הישן ולא מן הישן על החדש. כיצד הוא עושה? צובר גורנו לתוכו, ונמצא תורם ומעשר מן החדש שבו על החדש שבו, ומן הישן שבו על הישן שבו.	מי לא תניא, רבי יוסי בן כיפר אמר משום רבי שמעון שזורי:										ז	◊
רבי שמעון שזורי קאמרת?	אמר ליה: [רבה]										!	◊
יש בילה	רבי שמעון שזורי סבר:	◊	■	!								◊
אין בילה.	רבנן סברי:	◊	■	!								◊
הלכה כרבי יוסי בן כיפר שאמר משום רבי שמעון שזורי.	רבי יצחק בר נחמני אמר שמואל:										■	◊
ומי אמר שמואל הכי?	מתקוף לה רבי זירא:										ז	
לכל אין בילה חוץ מייין ושמן	והאמר שמואל:										■	ז
אשתמיטתיה הא דאמר שמואל:											!	
הכל הולך אחר גמר פרי.	[שמואל]										■	!